

Arkistojen aarteita

Muutosten tuulet

Ville ja Susanna Melasen lähettikirje 1/2020 – 05.03.2020

Leuto talvi

Joka puolella maailmaa tuntuu olleen tavallista lämpimämpi talvi. Palatessamme kotimaankaudelta takaisin Krasnojarskiin meitä oli vastassa mukava kolmenkymmenen asteen pakkaskeli. Se oli oikeasti tosi hienoa, mutta sitä iloa kesti vain pari päivää. Sää Krasnojarskissa on aina vaihteleva. Lunta on ollut koko talven ajan, mutta kaiken kaikkiaan talvi on ollut tavallista lämpimämpi. Eräänä sunnuntai-iltana keskellä helmikuuta satoi vettä. Se oli todella erikoinen sääilmiö. Krasnojarsk ei kuitenkaan ole Siperian eikä Venäjän kaukoidän kylmintä seutua. Huvittavat uutiset kuulumme erään kollegalta, joka kävi vaimonsa kanssa lomamatkalla Thaimaassa. Hän oli tavannut lomakohteessa jakutskilaisia, jotka kertoivat heillä alkaneesta lämpenemisestä. Heidän lähtiessään lomareissulle heidän pohjoisessa kotikaupungissaan lämmintä oli ollut jopa -38 astetta. Todella lämmintä siis!

Piispa vaihtui

Uusi piispa asetettiin juhlallisin menoin virkaansa 9. helmikuuta. Muistimme uutta piispaa täällä Krasnojarskissa rukouksin. Kansaa oli paljon juhlimassa uutta piispaa paikan päällä Pietarissa. Monista valokuvista voi vetää sen johtopäätöksen, että piispaksi asettamistilaisuudessa korostui Pyhän Marian ja Kelton seurakuntien merkitys ja iso rooli Inkerin kirkossa. Tunnen uuden piispan – sekä piispa emerituksen – mielestäni niin hyvin, että voin sanoa heidän tuntevan kirkon varsin laaja-alaisesti. Tätä ei voi sanoa monista muista henkilöistä Pietarissa ja muualla lähellä Suomea työskentelevistä. Olisikin tärkeä rukoilla, että sekä Inkerin kirkon sisällä että esimerkiksi Suomessa ymmärrettäisiin, että kirkko toimii varsin laajalla alueella. Yksi asia on tämän ymmärtäminen ja toinen on sen näyttäminen teoissa. Onneksi Siperian rovastikunnalla on työn tukijoita Suomessa ja muissakin maissa. Osa tästä tuesta näkyy varsin konkreettisella tavalla: Krasnojarskissa kirkkotilana, remonttina Ylä-Suetukin kirkossa, kirkkorakennusprojekteina Karatusassa ja Ulan-Udessa, Puolimatkan-talona Novosibirskissa sekä vierailuina, opetuksina, saaroina, rukouksina ja muulla tavoin.

Kirkolliskokous päätti pari vuotta sitten, että kirkossa jatketaan yhden piispan järjestelmällä. Moni on pitänyt tätä hyvänä päätöksenä, mutta moni ei myöskään todellisuudessa ymmärrä kirkon laaja-alaisuutta ja piispan viranhoidon mahdollisia vaikutuksia. Jos piispa toimisi vain hallinnollisena johtajana eli asiakirjojen allekirjoittajana ja hallinnollisten päätösten tekijänä, siihen varsin hyvin riittäisi yksi henkilö. Nykyisillä vaatimuksilla ollaan aika farisealaisessa tilanteessa, jossa vaatimukset ja velvollisuudet ovat mahdollittoman suuria. Uuden piispan aloitettua voi sanoa hänen työstään, kuten eräs kirkonjohtaja joitakin vuosia sitten mahdolltomalta tuntuvan tilanteen edessä: ”Voin vain rukoilla.” Piispa Laptev tarvitsee erittäin paljon esirukouksiamme.

Krasnojarskin uutisia

Palattuamme Krasnojarskiin oli se aiemmin mainittu mukava parin päivän pakkaskeli. Samaan aikaan kirkossa oli lämmintä. Aivan eri tilanne kuin vuosi sitten, jolloin meillä oli paljon haasteita sähkö- ja vesisopimusten kanssa. Nyt on ollut lämpöä ja vettä koko ajan. Tämä on suuri asia vuodentakaiseen tilanteeseen nähden. Kotimaankautemme aikana jumalanpalveluksia pidettiin ja seurakunnan perustarpeisiin vastattiin. Olin vähän jopa myönteisesti yllättynyt seurakunnan tilanteesta. Uusi kirjanpitiäjä aloitti kesällä työnsä vähän ennen lähtöämme kotimaankaudelle. Tämä on ollut myös positiivinen muutos. Hallinnollisissa asioissa ei kuitenkaan syksyn aikana tapahtunut suoranaista edistymistä. Ihmiset jäivät odottamaan minun paluutani seurakuntien yhdistymisessä. Tämä oli ihan turhaa, koska olen omalta osaltani jo aikaisemmin tehnyt kaiken kyseisen asian eteen. Nyt asia on mennyt eteenpäin. Venäjällä tapahtuu helposti tietynlaista halvaantumista, kun johtaja ei ole paikalla. Johtajaa tarvitaan paikalla, vaikka hän ei itse osallistuisikaan johonkin prosessiin. Ei sekään auttanut, että minuun saattoi olla yhteydessä sähköpostitse myös syksyllä.

Tällä hetkellä suunnittelemme kirkkotilamme yhden seinän vahvistamista sekä pienimuotoista kattoremonttia. Toistaiseksi kirkkotilamme on edelleen paperien mukaan liikehuoneisto. Tarkoituksena on muuttaa se kulttirakennukseksi, jota se käytännössä on. Erilaisia remontteja voimme tehdä itse, kunhan emme tee mitään ulkoisia rakenteellisia muutoksia. Sen sijaan liikehuoneiston muuttaminen kulttirakennukseksi vaatii virallista projektia, lisensoitua firmaa muutosten tekemiseen ja tietynlaisen lupaprosessin käyntiä. Lupaprosessi ei välttämättä ole sinänsä vaativa, mutta kaiken kaikkiaan siihen menee ainakin useita kuukausia sen vireille laittamisesta. Tämä on yksi niistä hallinnollisista asioista, joka on minulle tällä hetkellä kirkkoherrana keskeisimpiä. Niitä on kyllä muitakin, mutta oletan, että tämä on kiinnostavin myös teidän tämän kirjeen lukijoiden ja työmme kannattajien kannalta.

Raamattupiiri

Raamattupiiri on virinnyt pitkän tauon jälkeen. Kävimme hiljattain läpi 1. Tessalonikalaiskirjeen, joka on monella tavalla hyvin ajankohtainen edelleen tänä päivänä kristilliselle kirkolle. Kannattaa lukea! Ensi viikolla, jos Jumala suo, käymme tutkimaan 2. Tessalonikalaiskirjetä. Piiriin on osallistunut nyt useita henkilöitä, joista osa ei ole koskaan aikaisemmin käynyt raamattupiirissä. Venäläisessä kristillisessä kirjallisuudessa – ainakin luterilaisessa – on perusongelmana se, että on teologisesti korkean tason kirjoja, jotka ovat vaikeita jopa osalle sananpalvelijoistamme. On paljon lasten hengellistä kirjallisuutta, mutta liian vähän tavalliselle aikuisikäiselle seurakuntaväelle sopivaa kirjallisuutta. Raamattupiiriläisemmekin kaipaavat enemmän selityskirjallisuutta. Toivottavasti tämäkin tilanne tulevaisuudessa muuttuu. Jumalan sanaa on kuitenkin tarjolla ja se on erinomaista se.

Kiitosaiheita

Olen iloinnut siitä, että kaksi seurakuntalaista – äiti ja tytär – Lidia ja Maria ovat joka viikko siivonneet kirkon. He ilmoittivat viime talvena haluavansa tällä tavalla palvella seurakuntaa. On hienoa, että joku haluaa tehdä vapaaehtoistyötä seurakunnassa. Me suomalaiset olemme tehneet paljon virheitä siinä, että monissa Inkerin kirkon seurakunnissa on alettu maksamaan seurakuntalaisille erilaisten tehtävien suorittamisesta. Tämä on tappanut vapaaehtoisuuden ja antanut väärän kuvan seurakuntalaisten vastuusta. Maria ja Lidia ovat vastanneet kiitokseeni kiitoksella, että he saavat siivota kirkon. Eräs seurakuntalaisemme – myöskin Lidia nimeltään – alkoi käydä seurakunnassa aktiivisesti muutama vuosi sitten vanhempiensa kuoleman jälkeen. Aikaisemmin hän kävi jumalanpalveluksessa pari kolme kertaa vuodessa. Lidia on tuonut kirkkoon välillä myös sukulaisiaan ja on alkanut soittaa ja muistuttaa tiettyjä ihmisiä jumalanpalvelukseen tulemisesta. Viime kesänä vähän ennen Suomeen lähtöämme seurakuntaan mukaan tullut Galina on käynyt myös aktiivisesti jumalanpalveluksissa alusta alkaen. Hän on myös lukenut koko Raamatun. Kerrassaan hienoja juttuja!

Kotimaahan pysyvästi?

Suomeen palaamista ovat erityisesti Siperian vuosiemme aikana monet kysyneet. Ehkä taustalla on suomalaisten historiasta kumpuava kielteinen käsitys Siperiasta rangaistuksen paikkana. Susannan, Helmin ja Viljan oleskeluluvat ovat kohta päättymässä ja olemme tulleet siihen tulokseen, että niitä ei lähdetä uusimaan. Tyttöjen koulunkäynti ei täällä enää jatkossa ole mahdollista ja Juhanakin tulee pian esikouluikään. Nykyistä kautta on kuitenkin jäljellä ensi vuoden elokuun loppuun. Evankeliumiyhdistyksen johtoryhmä on tehnyt esityksemme mukaisen päätöksen, että Susanna ja lapset palaavat Suomeen tänä kesänä ja Ville jää Krasnojarskiin tämän työkauden loppuun. Tämä tosin ei tarkoita sitä, että isäntä olisi noin vuoden kaukana perheestään. Loma- ja vapaa-aikajärjestelyjä tehdään niin, ettei kerralla tule liian pitkää erossaoloa. Villehän käy silloin tällöin työn puolesta Pietarissa.

Krasnojarskin seurakunnan tilanne on sellaisessa murrostilanteessa, että täällä täytyy vielä ratkaista asioita, jotta Ville voi jättää kirkkoherran tehtävän oikeassa kohtaa seuraajalleen. Jo tässä vaiheessa hän tahtoo kuitenkin kertoa halunsa jatkaa myös tulevaisuudessa Inkerin kirkon palveluksessa. Käytännössä se tarkoittaa tulevaisuudessa uusia järjestelyjä, joista neuvotellaan myöhemmin. Meillä on edessä paljon erilaisia pohdintoja ja järjestelyjä, joten ottakaa ne esirukouksiinne. Lapset ovat eläneet lähes koko elämänsä Krasnojarskissa. Heille muutto kotimaahan on tavallaan muutto ulkomaille. Suomeen ”palaaminen” auttaa joissakin asioissa, mutta se tuo omat ongelmansa. Suomi on osa liberalisoituvaa Eurooppaa, jossa kristilliset arvot murenevat tämän tästä. Herramme antama lupaus läsnäolosta on valtava lupaus, joka auttaa elämään paikassa kuin paikassa. Herra auttakoon näissä muutoksen tuulissa.

Sana

”Herra, Daavidin Poika, armahda minua. Riivaaja vaivaa kauheasti minun tyttärentäni (Matt. 15:22).”

Pakana-alueelle saapunut Vapahtaja kohtasi pian sinnikkään rukoilijan, joka rukoili armoa itselleen ja tyttärelleen. Tuossa kohtaamisessa Jeesus vaikuttaa ensin ihan muulta kuin koko maailman Vapahtajalta. Hän tuntuu kieltäytyvän tuon tuostakin auttamasta halveksutun koiran tasolle alentunutta naista. Jeesus kuitenkin lopulta vastaa tuohon rukoukseen. Kanaanilaisnaisen usko ja toistuva rukous on tärkeä esimerkki meille. Joskus elämä tuntuu yhdeltä sumussa kulkemiselta, jolloin emme tunne Jumalan apua ja koemme suurta vastatuulta. Herra ei kuitenkaan koskaan jätä antamasta anteeksi armoa anovalle. Hän on todella koko maailman Vapahtaja! Hän teki tuosta kanaanilaisäidistä hengellisen Israelin kansan eli kirkkonsa jäsenen. Pyhän kasteen kautta Hän ottaa yhteyteensä yhä uusia ihmisiä ja lahjoittaa oikean uskon. Tuhlaajapojat ja -tyttäretkin saavat palata kasteen armoon ja uskon yhteyteen. Saamme rukoilla Jumalalta armoa, mutta myös ajallisen elämän tarpeita. Sairaina saamme tulla pyytämään parantumista. Riivatutkin ja aivan kaikella tavalla toivottamatkin saamme ainakin rukouksin tuoda Herran eteen ja pyytää: ”Herra armahda.” Tällaisiin väkeviin vaivoihin apu tulee yksin Jumalalta. Rukoilkaa, luottakaa hädässä Herraan ja jättäkää kaikki huolenne Herran haltuun. Hän pitää meistä hyvän huolen. Aamen.

Ville perheineen

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Susanna ja Ville Melasen työtä,

voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH.

Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi

lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Susanna ja Ville Melasen rengas + oma kotiseurakuntasi.

Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen>

tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 251 39 228

Viitenumero- ja osoiteasioissa sinua palvelee Sinikka Ahvenainen sinikka.ahvenainen@sley.fi tai puh. 050 348 4645.

Tukeksi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Kiitos tuestasi!

Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100